

Ключем замкнулася мовчання - Джерело

Написав нічий=божий

Субота, 30 квітня 2011, 00:58

Душа, як в клітці, між слова,
Ключем замкнулася. Мовчання.
А їй би в небо два крила,
А їй би слів для покаяння.

В болоті в`язнучи по груди,
Забула вірити й прощати ,
Навіщо храм, якщо безлюдний -
Пусте невміє відчувати.

Колись твій подих вітром стане ,
Якщо не вже, якщо не вже.
І посиніє в серці рана,
Не заживе, не заживе,

А ти мовчи душе, мовчи,
На розпиналище йди мовчки,
А якщо боляче - кричи ,
В собі волай і вий по вовчи,

Бо не тебе ведуть, як вбивцю ,
Не в тебе лізуть і плюють,
Плюють на кров святу й в криницю,
З якої вже давно не п`ють .

Порочне п`ють вино п`янке,
Та не сп`яніє їх сумління,
Коли Господь судить прийде
І стане правдою видіння.

Наважилась, чи вже словами,
Собі шукаєш оправдання,
Як перебитими крилами
У двері б`єшся покаяння.

Мовчи, у груди себе б`ючи,
ВОЛАЙ зсередини і плач,
Нехай лінчує тебе й мучить,
До смерті совісті палач.

А ЯК ВІДЧУЄШ ЩО ПОМЕРЛА,
ТО БУДЕ ЗНАК ТОБІ ВІД БОГА,
ЩО ЗАЛИШИЛА ТЕБЕ СКВЕРНА,
І ПОЧАЛАСЬ НОВА ДОРОГА.